

Arrest

nr. 301 475 van 13 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpesteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 1 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ *loco* advocaat C. BUYTAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Sri Lankaans nationaliteit te bezitten, biedt zich op de luchthaven van Zaventem bij de grenscontrole aan op 9 december 2023 om 22.40 uur en dient op 10 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 8 januari 2024 wordt verzoekster gehoord in het transitcentrum Caricole door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Tamil machtig is. Haar advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 18 januari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en een hindoeïstische Tamil te zijn. U bent afkomstig uit Analaitivu, Jaffna en heeft daar in Sri Lanka altijd verbleven met uw ouders en broer. Op 17 november 2018 huwde u met uw man P. S. die in Zwitserland verblijft.

Voordat u met uw man huwde, had u zo'n 4 jaar lang een relatie met T. T. K.. Omdat jullie uit verschillende kasten afkomstig zijn, konden jullie onmogelijk huwen. Toen hij vernam dat u gehuwd was met iemand anders, was hij hier niet mee opgezet en besloot hij u niet met rust te laten. Zo gooide hij stenen naar uw huis, probeerde hij in het openbaar uw hand vast te nemen en drong hij uw huis binnen. U ging samen met hem naar een counselingssessie om de problemen op te lossen, maar het kon niet baten. Hij dreigde ermee intieme foto's van u online te zetten, hetgeen hij ook deed. Uw oom merkte de foto's op, waarna u en uw moeder naar zijn huis gingen. Na enig geruzie, kreeg u het wachtwoord van zijn Facebookprofiel en kon u de foto op zijn profiel wissen. Echter hadden veel mensen de foto bekeken en opgeslagen. U voelde veel schaamte over het voorval en sloot u enkele dagen op in uw slaapkamer. U besloot zich van het leven te beroven en ondernam een poging tot suicide; u probeerde zich op te hangen. Uw ouders hoorden echter een klap in uw slaapkamer en konden u op tijd redden. U werd naar het ziekenhuis gebracht met hulp van de leden van het gemeenschapscentrum. Nadat u uit het ziekenhuis ontslagen werd, verbleef u nog 2 dagen thuis alvorens bij de tante van uw man te gaan wonen. Na een verblijf van anderhalve maand keerde u terug naar huis na het hebben van problemen met de kinderen van de tante.

Uw huis was gelegen naast een legerkamp. Op een dag ging u een wandeling doen, toen u plots door een officier van de marine in de struiken getrokken werd. Hij deed uw T-shirt uit, raakte uw borsten aan en verkrachtte u. U schreeuwde luid en omdat het kamp zo dicht bij uw huis gelegen is, konden uw ouders en buren snel ter hulp snellen. De dag van na het incident trok u met uw gezin naar het overste van de officier. Jullie wouden het voorval melden. De officier kwam op dat moment ook toe in het hoofdkwartier, waardoor u boos werd en hem begon te slaan met uw slippers. De supervisor stuurde jullie uiteindelijk weg, maar zei dat hij de zaak ging onderzoeken en indien nodig stappen ging ondernemen.

Hierna besloten uw ouders dat u en uw broer een goede toekomst nodig hadden. Ze stuurden hem naar Jaffna en u naar Dubai. U verliet Sri Lanka op 22 mei 2022 en verbleef met een visum in uw eigen paspoort 1,5 jaar legaal in Dubai. In de laatste week van november 2023 besloot u Dubai te verlaten; u wou naar uw man in Zwitserland. U ging naar Ghana en vervolgens naar Freetown, Sierra Leone. Nadat u uw echte paspoort bij de smokkelaar achterliet, vertrok u op 8 december 2023 richting België met een vals paspoort. Op 9 december 2023 kwam u in België aan en vernietigde u uw paspoort. U werd aan de grenscontrole door de politie onderschept. Diezelfde dag diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. U meent niet terug te kunnen keren naar Sri Lanka omwille van bovenstaande problemen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende kopieën neer: een document van de vrouwenorganisatie, een document van het gemeenschapscentrum, een brief van justice of peace, een attest van een Sri Lankaanse arts, uw identiteitskaart, uw geboorteakte en uw huwelijksakte. Daarnaast legt u foto's neer van u op uw werk, van het legerkamp alsook van uw huwelijk.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u met psychologische problemen stelt te kampen; door wat u meemaakte in Sri Lanka bent u mentaal verstoord (CGVS p. 3). Dient echter vastgesteld dat u nalaat deze bewering te staven met originele medische documenten. Zo legt u slechts een kopie van een medisch document neer, geschreven door een arts in Sri Lanka – echter post factum en recent opgesteld (14 december 2023). Hij stelt u in februari 2022 behandeld te hebben voor uw depressie. U legt echter geen verdere documenten neer die uw psychologische problemen staven.

Wat er ook van zij, om u op passende wijze tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u meegedeeld dat u tijdens het interview steeds om een pauze mocht vragen wanneer u daar nood aan had (CGVS p. 2) – hetgeen ook toegepast werd (CGVS p. 10).

Daarnaast vroeg de protection officer u ook of er iets gedaan kon worden opdat het persoonlijk onderhoud voor u gemakkelijker kon verlopen, waarop u een negatief antwoord gaf (CGVS p. 3). U stelde zich op de dag van het persoonlijk onderhoud goed te voelen, en kreeg op aanvraag van uw advocaat een

vrouwelijke dossierbehandelaar toegewezen (CGVS p. 2). Nergens doorheen het gehoor bleek er overigens enig probleem te zijn.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Allereerst legt u geen enkel origineel stuk neer ter staving van uw identiteit en uw reisweg. Hoewel u een kopie neerlegt van uw identiteitskaart, geboorteakte en huwelijksakte, laat u het na een origineel begin van bewijs neer te leggen wat betreft uw identiteit. Daarnaast stelt u ook een Sri Lankaans paspoort te hebben. U gevraagd naar uw paspoort, een uitstekend stuk ter indicatie van uw reisbewegingen, meende u echter nogal stereotiep dat dit door de smokkelaar werd afgenomen (Verklaring DVZ, p. 11). U heeft het verlies van uw eigen paspoort klaarblijkelijk nooit aangegeven aan de daarvoor bevoegde instanties, waardoor dit in se niets meer is dan een blote bewering die niet overtuigt. Het ontbreken van een origineel en geldig identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zich geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Vervolgens wordt de geloofwaardigheid van uw relaas volledig ondermijnd door een bijzonder groot aantal vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen.

Wat betreft de **problemen met uw ex-vriend T. T. K.**, weet u het CGVS er geenszins van te overtuigen dat u deze persoon effectief kende. U had zo'n 4 jaar lang een relatie met hem, maar wanneer u gevraagd wordt de jongen te beschrijven, komt u niet verder dan het geven van vage, oppervlakkige beschrijvingen. U stelt tweemaal dat hij knap is. Daarnaast is hij ook groter dan u, heeft hij krulhaar, droeg hij een armband en is hij niet mager maar ook niet dik (CGVS p. 12). Het is niet onredelijk te veronderstellen dat u in staat bent meer diepgaande verklaringen af te leggen over een persoon waar u gedurende 4 jaar een relatie mee had. Uw beschrijvingen weten het CGVS dan ook niet te overtuigen.

Daarnaast zijn er ook enkele tegenstrijdigheden op te merken tussen de verklaringen die u bij DVZ aflegde en deze tijdens het persoonlijk onderhoud. Allereerst stelde u tijdens het interview met DVZ dat de jongen die iets voor u voelde iets bij u probeerde, maar u werd gered (vragenlijst CGVS – vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud haalt echter geen zo'n feiten aan wat deze persoon betreft. U gevraagd wat u met bovenvermelde uitspraak bedoelde, stelt u het niet meer te weten (CGVS p. 13); u bent vergeten wat de jongen bij u probeerde waarvan u gered moest worden. Ook verklaarde u tijdens het interview met DVZ dat de jongen slechte informatie over u verspreidde op sociale media. Tijdens het persoonlijk onderhoud heeft u het echter helemaal niet over het verspreiden van informatie, maar gaat het om het online posten van verschillende foto's, waaronder een naaktfoto (CGVS p. 13). Bovenvermelde tegenstrijdigheden zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondergraven de geloofwaardigheid van uw relaas.

Over eerdergenoemde naaktfoto dient nog het volgende opgemerkt te worden. Allereerst weet u op geen enkele manier – door middel van screenshots, foto's, ... - te bewijzen dat de naaktfoto ooit online gepost werd; u weet zelfs niet op welke datum de foto online kwam (CGVS p. 13). Daarenboven stelt u dat niet alleen u naakt op de foto te zien was, ook uw toenmalige vriend zou er naakt op te zien zijn geweest (CGVS p. 13). Dat de jongen een foto online post waar ook hijzelf naakt op te zien is, lijkt het CGVS uiterst bevreemdend en bovendien ook compleet ongeloofwaardig. Vervolgens stelt u niet te weten of de naaktfoto – een gebeurtenis waar u overigens kapot van was – zich nog steeds online bevindt. Hierop wordt u geconfronteerd met uw eerdere verklaring; namelijk dat u het wachtwoord van het profiel van uw

ex-vriend in handen kreeg. Plots kan u wel een antwoord geven op de eerste vraag; u heeft de foto's kunnen verwijderen (CGVS p. 14).

U werd zo'n 3 jaar lang door T. T. K. lastiggevalen (CGVS p. 3) en maakte slechts eenmaal melding van uw problemen met hem. U ging naar een vrouwenorganisatie, zij meldden uw probleem aan de dorpschef. U kreeg counselingsessie samen met uw en zijn gezin (CGVS p. 5-6). Mocht er enig geloof worden gehecht aan uw relaas - quod non - blijkt hier enkel uit dat er gehoor gegeven werd aan uw melding en u ook hulp kreeg. Wat betreft de documenten die u neerlegt omtrent deze problemen (documenten 1-3), betreffen deze allemaal kopieën - derhalve altijd onderhevig aan mogelijk knip- en plakwerk – die steeds pas opgesteld werden na uw aankomst hier in België. Het gesolliciteerde karakter van de documenten maken dat aan deze documenten geen bewijswaarde toegekend kan worden.

Ook wat betreft uw ondernomen **zelfmoordpoging** bleek u tegenstrijdig. Waar u eerst verklaarde dat u de poging ondernam met een touw, spreekt u later van een sari (CGVS p. 7 en 10). U zou enige tijd in het ziekenhuis verbleven hebben, maar weet dit slechts met een document te staven. Betreffend document is slechts een kopie – onderhevig aan knip-en plakwerk - dat bovendien eveneens pas recent opgesteld werd. Het gesolliciteerde karakter van uw documenten, hetgeen ook blijkt uit de inhoud, maakt dan ook dat hier geen bewijswaarde aan kan toegekend worden.

Tot slot bleek ook de beweerde **verkrachting door een officier van de marine** niet te overtuigen. Waar u het bij DVZ nog heeft over een poging tot verkrachting: "een soldaat trachtte me te verkrachten", beweert u tijdens het persoonlijk onderhoud plots dat de verkrachting effectief plaatsvond (CGVS p. 15). En waar de dader bij DVZ een soldaat betrof, gaat het tijdens het interview met het CGVS plots om een officier van de marine – hoewel u niet veel later opnieuw tegenstrijdig bent en stelt zijn rang niet te kennen (CGVS p. 15). Verder weet u over de officier niet veel te vertellen; hoewel u stelt de officier te kennen, bent u toch niet in staat zijn naam te noemen (CGVS p. 16). Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat het weinig aannemelijk is dat een officier van de marine een klein legerkamp in het dorp bewaakt.

Omwille van wat de officier u aandeed, hetgeen u overigens niet wist te staven, ging u met uw gezin naar zijn overste om klacht neer te leggen tegen hem. Hoewel u tijdens het interview met DVZ beweerde dat er geen gepaste maatregelen tegen de officier genomen werden (vragenlijst CGVS – vraag 5), stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud eigenlijk niet te weten of er ooit actie ondernomen werd naar de officier toe (CGVS p. 16). Niet veel later stelt u dan weer dat u van uw moeder vernam dat de officier niet meer in het dorp aanwezig is; hij moest van post veranderen (CGVS p. 17), hetgeen bevreemdend is.

Wat er ook van zij, vreemd genoeg blijkt nergens uit uw verklaringen dat u klacht indiende bij de **politie**. U stelt dit niet gedurfd te hebben omdat u bang was dat de autoriteiten de kant van het leger zouden kiezen. Daarnaast was u bang en voelde u schaamte (CGVS p. 13-14 en 17). Allereerst staan de problemen met uw ex-vriendje volledig los van enige overheidsinstantie, waardoor u bij het indienen van een klacht niet hoefde te vrezen dat dat de politie partijdig zou zijn. Daarnaast betreft het feit dat de politie partij zou kiezen een louter blote bewering die u op geen enkele manier weet te staven. Overigens blijkt nergens uit uw verklaringen dat de bevoegde autoriteiten u niet zouden willen helpen. Dat u er dan ook voor opteerde om meteen Sri Lanka te ontvluchten, eerder dan in Sri Lanka zelf een oplossing te zoeken is dan ook niet ernstig te noemen en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas compleet.

Naast de eerder besproken documenten legt u nog foto's neer van u op het werk, het legerkamp en uw huwelijk. Het CGVS twijfelt echter niet aan de zaken afgebeeld op deze foto's, waardoor deze buiten beschouwing gelaten worden. Dient evenwel te worden benadrukt dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Te meer uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Sri Lankaanse documenten - gezien de graad van corruptie - eenvoudig te verkrijgen of na te maken zijn, is de bewijswaarde ervan eerder miniem.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat u een medisch attest neerlegde en daargelaten de bewijswaarde eerder beperkt bleek, dient opgemerkt dat dit attest evenmin vermag om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Medische attesten vormen immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoeker de verwondingen/problemen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden

opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Voor medische problemen richt u zich bijgevolg tot de geijkte procedure 9ter.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor

gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. Zo stelt u zelf Sri Lanka met uw eigen, originele paspoort verlaten te hebben (CGVS p. 8).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM, van artikel 27 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

Verzoekster citeert de bestreden beslissing en de door haar geschonden wetsbepalingen en houdt vervolgens een theoretisch betoog over het objectieve en subjectieve element in de vluchtelingendefinitie, de vereiste ernst van de vervolging en de materiële bestanddelen van de definitie van subsidiaire bescherming, de bewijslast en de beoordeling van de geloofwaardigheid in verzoeken om internationale bescherming. Zij stelt dat in deze zaak het CGVS er van uitgegaan is dat het relaas ongeloofwaardig is maar zich niet de vraag stelt of het bestaan van een vrees voor vervolging kan worden aangetoond door de gegevens van de zaak die voor vaststaand worden gehouden. Zij stelt dat in dit verband rekening dient gehouden te worden met volgende objectieve informatie en citeert (<https>

[://www.amnesty.org/en/location/asia-and-thepacific/south-asia/sri-lanka/report-sri-lanka/](https://www.amnesty.org/en/location/asia-and-thepacific/south-asia/sri-lanka/report-sri-lanka/)) en (<https://www.hrw.org/world-report/2023/country-chapters/sri-lanka>). Zij betoogt vervolgens dat “*de vrees van verzoeker reëel is en de aantijgingen van het CGVS inzake details over het asielrelaas van verzoeker en documenten volledig weerlegd worden*” en dat ook “*niet ter zake doende gegevens zoals reisweg en identiteitsdocument niet van orde zijn om het relaas van verzoeker te weerleggen. Zijn vrees in Sri Lanka is immers reëel en zijn identiteit is een vaststaand gegeven dat niet kan worden betwist*”. Verzoekster stelt verder dat er een redelijke kans bestaat dat zij vervolgd zal worden en dat op zijn minst moet worden vastgesteld dat het asielrelaas zou kunnen gebeurd zijn. Verder betoogt verzoekster dat er geen rekening is gehouden met feit dat verzoekster verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is, dat zij de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld zoals ze gebeurd zijn en dat van haar niet kan verwacht worden dat zij alle elementen die zij aanvoert, bewijst. Zij nam op tijd de vlucht en diende haar aanvraag in omwille van gegronde motieven en dat zij daartoe enige tijd heeft gewacht kan haar niet worden verweten. Verzoekster stelt vervolgens dat het CGVS een samenwerkingsplicht heeft en verwijst naar een recente uitspraak van het EHRM in de zaak Singh tegen België van 2 oktober 2012. Verzoekster besluit haar betoog door de voorwaarden waaronder het CGVS het CGVS bij gebrek aan bewijselementen de asielaanvraag toch geloofwaardig kan bevinden zoals neergelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet en dat de asielaanvraag *in casu* geloofwaardig moet worden bevonden aangezien aan deze voorwaarden is voldaan.

Verzoekster vraagt haar te erkennen als vluchteling, in subsidiaire orde haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in nog meer ondergeschikte orde de zaak terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3. Aanvullende nota

Verzoekster legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden voorgelegd:

1. Foto's met verzoeksters voormalige vriend;
2. Medisch attest;
3. Brief van de vrederechter;
4. Twee documenten van een vrouwenorganisatie.

4. Voorafgaand.

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoekster om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals

vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoekster verklaart bij de indiening van haar beschermingsverzoek de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en legt ondermeer een kopie van haar Sri Lankaanse identiteitskaart en haar geboorteakte voor (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 8 en 9). Haar Sri Lankaanse nationaliteit wordt niet betwist in de bestreden beslissing.

5.3. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoeksters vrees voor haar voormalige vriend die volgens haar verklaringen niet kon verkroppen dat zij huwde met een andere man en intieme foto's van hen beiden op het internet had geplaatst en voor een militair die haar volgens haar verklaringen verkrachtte. De Raad verwijst voor de samenvatting van de ingeroepen vervolgingsfeiten naar de rubriek

'feitenrelaas' in de bestreden beslissing. Verzoekster maakt geen verdere opmerkingen bij deze samenvatting.

Bij verzoekster werden blijkens de bestreden beslissing bepaalde bijzondere procedurele noden vastgesteld vanwege de psychologische problemen waarmee verzoekster verklaarde te kampen. De desbetreffende motieven in de bestreden beslissing worden als dusdanig niet betwist in het verzoekschrift en evenmin kan blijken uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoekster, die verklaart nog steeds psychologische problemen, niet in staat zou zijn geweest om het persoonlijk onderhoud bij te wonen en op de gestelde vragen te antwoorden. Verzoekster verklaarde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat zij in staat was om het persoonlijk onderhoud te doen en antwoordde negatief op de vraag van de dossierbehandelaar of er iets kon gedaan worden om het gesprek gemakkelijker te laten verlopen. Uit de bestreden beslissing blijkt ook dat zij een vrouwelijke dossierbehandelaar kreeg toegewezen op vraag van haar advocaat. Verzoekster toont dus niet aan, noch blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat haar psychologische problemen haar zouden belet hebben om coherente verklaringen af te leggen over haar problemen in Sri Lanka.

In zoverre bij de beoordeling van verzoeksters bijzondere procedurele noden wordt gesteld dat zij haar bewering mentaal verstoord te zijn door wat zij meemaakte in Sri Lanka niet staft met originele documenten, stelt de Raad vast dat verzoekster ter terechtzitting het origineel van het in het Engels opgestelde medisch attest neerlegt. Verzoekster, die zich in een gesloten centrum bevindt, verklaart dat het origineel na de bestreden beslissing door haar moeder werd opgestuurd, wat ook blijkt uit de enveloppe waarin dit en de andere documenten neergelegd bij aanvullende nota werden opgestuurd. Het document draagt een stempel van het DMO Divisional Hospital Analaitivu en bevestigt dat verzoekster in dit ziekenhuis werd opgenomen op 15 februari 2022 "*with the complaint of committed suicide and treated with the Diagnosis of Depression*" en vermeldt een voorschrift voor een medicijn gedurende een week. Het document is gedateerd op 14 december 2023. In zoverre hieruit kan worden afgeleid dat het werd geschreven op vraag van verzoekster en in die zin gesolliciteerd is en niet opgemaakt op de dag van haar opname, kan hieruit als dusdanig niet noodzakelijk blijken dat de inhoud van het attest niet met de waarheid zou stroken, nu het attest vermeldt wanneer verzoekster werd opgenomen en niets een ziekenhuis verhindert achteraf te attesteren dat een patiënt werd opgenomen op een bepaalde datum.

Verzoeksters verklaringen met betrekking tot de problemen die zij zou hebben gehad met haar voormalige vriend worden in de bestreden beslissing ongeloofwaardig bevonden omdat (1) zij niet verder komt dat vage oppervlakkige beschrijvingen van deze persoon; (2) er tegenstrijdigheden worden vastgesteld tussen haar verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS met betrekking tot de aard van de informatie die zou zijn verspreid; (3) verzoekster geen begin van bewijs kan voorleggen dat de naaktfoto ooit online gepost werd, zij niet weet op welke datum deze online kwam, het daarenboven uiterst bevreemdend en compleet ongeloofwaardig lijkt dat de jongen een foto online post waarop op zichzelf naakt te zien zou zijn en verzoekster enerzijds zegt niet te weten of de naaktfoto nog online is, maar geconfronteerd met haar eerdere verklaring dat zij het wachtwoord van het profiel van haar ex-vriend in handen kreeg zij plots wel weet dat zij de foto's heeft kunnen verwijderen; (4) mocht er enig geloof worden gehecht aan haar relaas uit haar verklaring dat zij naar een vrouwenorganisatie ging met haar probleem die het meldde aan de dorpschef waarna zij een counsellingsessie kreeg met haar gezien, blijkt dat er gehoor werd gegeven aan haar melding en hiervoor hulp kreeg en (4) zij wat betreft haar zelfmoordpoging tegenstrijdig bleek waar zij eerst verklaarde de poging te hebben ondernomen met een touw maar later met een sari.

Met betrekking tot de door haar neergelegde documenten om haar problemen te staven, met name de documenten van de vrouwenorganisaties en het document van de "*justice of the peace*", stelt de Raad vast dat, in zoverre in de bestreden beslissing wordt gewezen op het feit dat het om kopieën gaat, verzoekster bij aanvullende nota ter terechtzitting de originelen van deze documenten voorlegt. Zoals reeds aangehaald met betrekking tot haar medisch attest kan uit het loutere feit dat deze documenten werden opgesteld na haar aankomst in België op vraag van verzoekster als dusdanig niet noodzakelijk worden afgeleid dat het om valse documenten zou gaan of dat er geen enkele bewijswaarde aan kan worden gehecht. Wel stelt de Raad vast dat de datum op het document van het Arunothaya Community Centre met de hand en balpen is ingevuld en dat de cijfers van de maand in de datum overschreven zijn. Voor het overige zijn de bij aanvullende nota neergelegde documenten van de Arunothaya Community Centre en het Women Rural Development Society of Analaitivu North van 6 januari 2024 niet vertaald en is verder enkel naam van beide organisaties ook in het Engels vermeld, zodat de Raad in elk geval de inhoud van de originele documenten niet kan nagaan. Verzoekster lichtte de inhoud van eerder neergelegde kopieën van deze documenten toe tijdens het persoonlijk onderhoud en hierin staat volgens haar verklaringen dat zij na een zelfmoordpoging door mensen van deze organisatie naar het ziekenhuis werd gebracht en daarna een behandeling kreeg (notities PO, p. 6-7) en in het document van de '*justice*

of the peace' dat zij zich trachtte op te hangen door de mentale druk, wat ook door de tolk ter terechtzitting wordt bevestigd met betrekking tot het originele document.

Voor zover hieruit kan blijken dat deze instanties bevestigen dat verzoekster een zelfmoordpoging achter de rug heeft, kan uit haar toelichting evenwel niet blijken dat dit verband zou houden met de problemen met haar voormalig vriendje en de publicatie van een naaktfoto online. Zonder een zelfmoordpoging op enigerlei wijze te willen minimaliseren kan de Raad slechts vaststellen dat uit niets kan blijken dat deze verband zou houden met de voorgehouden bedreigingen door haar voormalige vriend.

Verder blijkt uit haar verklaringen en de door haar neergelegde documenten dat zij een beroep deed op vrouwenorganisaties en dat zij het probleem melden aan de dorpschef waarna een counsellingsessie volgde (notities PO, p. 5-6) maar dat zij nooit naar de politie stapte om klacht in te dienen tegen haar voormalige vriend.

Verzoekster verklaart hierover dat het een persoonlijk probleem was dat zij niet publiek wou maken en zij beschaamd was omdat zij in de foto ook een fout maakte (notities PO, p. 13, 14). De Raad wijst er vooreerst op dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend indien de verzoekster geen toegang heeft tot bescherming vanwege de nationaliteiten van haar land van herkomst. Artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of kan worden veroorzaakt door *“niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”*.

Bescherming tegen actoren van vervolging kan volgens artikel 48/5, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet alleen worden geboden door de Staat of partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming.

Verzoekster, die zelfs geen poging ondernam om de politie te contacteren maakt niet aannemelijk en voert ook niet aan dat een klacht indienen bij de politie zinloos of gevaarlijk zou zijn, noch dat zij geen toegang heeft tot effectieve en niet-tijdelijke bescherming vanwege de autoriteiten van haar land van herkomst indien zij in geval van terugkeer opnieuw lastig zou gevallen worden door haar voormalige vriend. Bovendien slaagde verzoekster er blijkbaar wel in het wachtwoord van zijn profiel te bemachtigen en de foto te verwijderen, waaruit toch enige weerbaarheid blijkt.

Ook met betrekking tot de verkrachting waarvan verzoekster verklaarde het slachtoffer te zijn geweest, blijkt nergens uit haar verklaringen dat zij een klacht neerlegde. Hierover wordt in de bestreden beslissing het volgende vastgesteld: *“Omwille van wat de officier u aandeed, hetgeen u overigens niet wist te staven, ging u met uw gezin naar zijn overste om klacht neer te leggen tegen hem. Hoewel u tijdens het interview met DVZ beweerde dat er geen gepaste maatregelen tegen de officier genomen werden (vragenlijst CGVS – vraag 5), stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud eigenlijk niet te weten of er ooit actie ondernomen werd naar de officier toe (CGVS p. 16). Niet veel later stelt u dan weer dat u van uw moeder vernam dat de officier niet meer in het dorp aanwezig is; hij moest van post veranderen (CGVS p. 17), hetgeen bevreemdend is. Wat er ook van zij, vreemd genoeg blijkt nergens uit uw verklaringen dat u klacht indiende bij de **politie**. U stelt dit niet gedurfd te hebben omdat u bang was dat de autoriteiten de kant van het leger zouden kiezen. Daarnaast was u bang en voelde u schaamte (CGVS p. 13-14 en 17). Allereerst staan de problemen met uw ex-vriendje volledig los van enige overheidsinstantie, waardoor u bij het indienen van een klacht niet hoefde te vrezen dat dat de politie partijdig zou zijn. Daarnaast betreft het feit dat de politie partij zou kiezen een louter blote bewering die u op geen enkele manier weet te staven. Overigens blijkt nergens uit uw verklaringen dat de bevoegde autoriteiten u niet zouden willen helpen”*.

De Raad kan slechts vaststellen dat in het verzoekschrift geen enkele poging wordt ondernomen om deze motieven aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te stellen. Het verzoekschrift is immers beperkt tot één langgerekt theoretisch betoog over het subjectief en objectief element van de vluchtelingendefinitie, de bewijslast, de beoordeling van geloofwaardigheid en twee lange citaten van rapporten van Amnesty International en Human Rights Watch over de algemene situatie in Sri Lanka zonder enige specifieke duiding waarom dit relevant is in de specifieke situatie van verzoekster die zou

gestalkt worden door een voormalig vriendje en zou zijn aangerand door een militair, die volgens haar verklaringen geen tamil, maar een Senegalees is (notities PO, p. 11).

Verzoekster legt bij de indiening van haar verzoekschrift naast de kopieën van haar identiteitskaart en geboorteakte ook een kopie neer van haar huwelijksakte (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 10). Het betreft een Engelse vertaling waarop de naam van de man overeenkomt met de naam die zij tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de DVZ opgaf als de naam van haar echtgenoot. Het document is opgemaakt op 17 november 2018, wat ook overeenstemt met haar gecorrigeerde verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud (notities PO, p. 4). De foto's van het huwelijk van verzoekster bevatten verder geen informatie met betrekking tot de ingeroepen vervolgingsfeiten. Hetzelfde geldt voor de foto's van verzoekster waarop zij te zien is in het bijzijn van kinderen. Voor zover dit haar verklaring kan ondersteunen dat zij leerkracht was in een lagere school, beroept verzoekster zich verder niet op deze hoedanigheid om een vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt omwille van de door haar aangehaalde feiten en zij evenmin aannemelijk maakt dat zij geen toegang heeft tot bescherming tegen haar beweerde belagers vanwege haar nationale autoriteiten in zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer.

Tenslotte wordt in de bestreden beslissing ook het volgende overwogen: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden. Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA). De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken. Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige*

mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase. Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven. Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. Zo stelt u zelf Sri Lanka met uw eigen, originele paspoort verlaten te hebben (CGVS p. 8). Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u". Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te weerleggen. De informatie die hij in het verzoekschrift aanhaalt ligt in de lijn van de informatie op basis waarvan de adjunct-commissaris tot de hierboven aangehaalde overwegingen en conclusies komt. Hieruit blijkt niet dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming, noch dat een terugkeer naar Sri Lanka voor verzoeker niet mogelijk zou zijn. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

5.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekster geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

6.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoekster geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt en zij evenmin aannemelijk maakt dat zij geen toegang heeft tot bescherming tegen haar beweerd belagers vanwege haar nationale autoriteiten in zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

De Raad wijst erop dat hij overeenkomstig artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet niet bevoegd is om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake een verzoek om internationale bescherming te oordelen over de vraag of de verzoekster aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of zij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land

van herkomst. Zoals aangegeven in de bestreden beslissing, moet verzoekster voor de beoordeling van haar medische problemen de procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aan te wenden.

6.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

7. Waar verzoekster verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoekster in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. De Raad verwijst naar wat hierboven werd besproken en waaruit blijkt dat er *in casu* geen sprake is van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is verzoeksters verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Wat betreft de door verzoekster aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

Waar verzoekster nog de schending aanvoert van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop dat deze bepaling bij artikel 16 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met ingang van 21 juli 2018 werd opgeheven.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET